

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 Oslo

Vår dato: 2014-09-30
Side 1 av 7

per epost: postmottak@oed.dep.no

Høring – rapport fra ekspertgruppe om organisering av strømmettet

1 Innledning

Det vises til departementets høringsbrev datert 12. mai 2014 og rapporten fra ekspertgruppen ledet av Eivind Reiten om organisering av strømmettet. Høringsuttalelsen er utarbeidet av Hydro Energi AS som representant for den totale virksomheten i Hydro-konsernet (heretter samlet omtalt som Hydro).

Hydro mener at de grep gruppen foreslår vil utgjøre et godt grunnlag for videre utvikling av mer effektiv og robust nettvirksomhet i Norge, og kan bidra til å realisere fordeler ved økt samarbeid og restrukturering av nettvirksomheten i Norge. Hydro har imidlertid synspunkter som bør hensyntas for å imøtekomme industriens behov, samt enkelte synspunkter sett fra Hydro som en kraftprodusent og en mindre netteier.

Som konkurranseutsatt virksomhet er Hydro særlig opptatt av tiltak som kan bidra til et mer effektivt strømmett, og som sikrer en trygg forsyning til brukerne samtidig som kostnadene holdes på et fornuftig nivå. Det er avgjørende at alle tiltak som eventuelt besluttes for å effektivisere organiseringen av strømmettet også kommer industribedriftene til gode, fremfor å medføre økte kostnader for disse bedriftene.

Gruppen synes også å ha lagt stor vekt på at en eventuell omorganisering av strømmettet ikke skal medføre økte kostnader for dagens uttakskunder. Dette betyr etter Hydros syn at et hovedfokus ved vedtakelse av eventuelle endringer nettopp bør være å unngå negative økonomiske konsekvenser, særlig for konkurranseutsatt virksomhet. Dette innebærer blant annet at en eventuell reduksjon av antall nettnivå eller andre organisatoriske endringer ikke må få tariffmessige negative konsekvenser for disse nettkundene. Videre mener Hydro at samme tariffmodell bør benyttes for all industri uavhengig av tilknytning til nettet, jf. nærmere under punkt 3 nedenfor. Klassifisering av dagens regionalnett må videre gjennomføres med bakgrunn i føringer i tredje elmarkedsdirektiv, noe som kan innebære at enkelte av dagens regionalnettsanlegg som tilknytter industrien til nettet i framtiden må anses som transmisjonsnett.

Videre betyr dette at for bedrifter som eier og drifter egne nettanlegg og dermed er konsesjonærer etter energiloven, bør det vurderes nøye hvilke plikter og oppgaver det er naturlig å pålegge disse bedriftene. En del av de tiltakene gruppen foreslår gir god mening for nettselskaper som har salg av nettjenester som hovedvirksomhet, men treffer dårlig for blant annet industribedrifter som eier eget nett. Ved vurdering av de ulike tiltakene er det derfor viktig å ha fokus på at det finnes mange ulike typer netteiere i Norge, og at regelverket må gi rom for å differensiere kravene som stilles. I motsatt fall risikerer en å pålegge nye byrder på allerede utsatte virksomheter, uten at hensikten bak kravene oppnås.

2 Distribusjonssystemoperatør (DSO)

Etablering av DSOer er positivt, men regelverket må sikre nøytral og robust DSO

Hydro støtter gruppens forslag om etablering av DSOer med ansvar for koordinering av investeringer innenfor større nettområder. Et utgangspunkt kan være dagens KSU ordning slik gruppen foreslår, men også andre og større regionale inndelinger kan være hensiktsmessige.

Dagens regelverk medfører at ansvaret for å investere i nye anlegg eller forsterkning av eksisterende anlegg i enkelte tilfeller faller mellom flere stoler, for eksempel der det finnes flere netteiere som potensielt burde være ansvarlig for investeringen. Hydro ser derfor positivt på gruppens forslag om å gi ansvaret for rangering av investeringer til DSOen, med NVE som overordnet organ. Samtidig ønsker Hydro å påpeke viktigheten av at det sikres at DSOens rangering skjer på grunnlag av objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som sikrer tillit til at DSOen opptre nøytralt og ikke favoriserer egne hensyn.

Hydro mener at en DSOs ansvar bør være knyttet til sammenhengende nettområder og at en DSOs ansvar derfor ikke bør omfatte nettområder som ikke fysisk henger sammen, noe som er naturlig når ansvaret innebærer å rangere ulike investeringer hos ulike konsesjonærer.

Utfordringer knyttet til eventuell overføring av driftsoppgaver til DSO

Hydro forstår gruppens forslag slik at DSOen skal ha overordnet ansvar for planlegging, koordinering og rangering av tiltak, men at utover dette foreslås den enkelte netteiers/konsesjonærs ansvar uendret. Dette betyr formodentlig at dagens konsesjonssystem med område- og anleggskonsesjonærer skal opprettholdes. Under punkt 4.3.5 foreslår imidlertid gruppen at det kan være hensiktsmessig å vurdere om oppgaver knyttet til operativ drift av distribusjonsnettet i fremtiden i større grad bør koordineres og inngå som en del av DSO-rollen.

Hydro er enig i at det for enkelte nett/nettanlegg kan være fornuftig å overlate driftsoppgaver til DSOen, selv om det slik Hydro oppfatter det ikke er noe krav etter elmarkedsdirektivet at DSOen også overtar ansvaret for operativ drift. Dersom DSOen skulle overta operativ drift for nettanlegg ville det med dagens konsesjonssystem for øvrig innebære at DSOen måtte overta konsesjonene for de aktuelle anleggene, jf. at konsesjonen følger den som har driftsansvaret for anlegget. Hydro er følgelig enig med gruppen i at en eventuell overføring av ansvar for operativ drift til DSOene reiser en rekke spørsmål som i tilfelle må utredes nærmere. Blant annet pekes på mulige utfordringer med hensyn til å sikre at DSOen har tilstrekkelige insentiver til å drifte anlegget på en effektiv måte dersom det økonomiske ansvaret for anlegget, herunder inntektsrammen, fortsatt skal tillegge eieren av anlegget.

Det er også viktig at hensynet til nøytralitet sikres ved eventuell overlattelse av oppgaver fra Statnett som systemansvarlig til DSOene.

Samtidig ønsker Hydro å presisere at overføring av driftsansvar til DSOen for den typen nettanlegg industrien typisk er eier av ikke anses som hensiktsmessig. Hydro er i hovedsak eier av små nett og nettanlegg i nær tilknytning til selskapets produksjons- og forbruksanlegg. Disse nettanleggenes hovedfunksjon er knyttet til Hydros egen aluminiums eller kraftvirksomhet, og driften av nettanleggene skjer i nær sammenheng med driften av denne virksomheten. En eventuell tilpasning av dagens konsesjonssystem eller innføring av nye krav bør ikke være til hinder for at dette kan fortsette også i fremtiden, jf. også punkt 5 nedenfor om kravene til selskapsmessig og funksjonelt skille.

Generelt vil Hydro påpeke at det er viktig at departementet i tidlig fase klargjør hvilke oppgaver en DSO skal ha i Norge, noe som er nødvendig for å sikre en hensiktsmessig diskusjon om organisering av og krav til en slik virksomhet.

3 Antall nettnivå og tariffing

Gruppen tilrår å etablere to nettnivåer i Norge; sentralnett (transmisjonsnett) og distribusjonsnett. Gruppen tar til ordet for at sentralnettet i hovedsak videreføres som i dag, med de justeringer som er nødvendig for gjennomføring av tredje elmarkedsdirektiv. Regionalnettet vil med gruppens forslag i hovedsak være en del av distribusjonsnettet.

Klassifiseringen av nettanlegg i nettnivå bør baseres på klare og objektive kriterier, med vekt på anleggenes funksjon

Hydro er enig i at den vesentligste delen av dagens regionalnett synes å ha en distribusjonsfunksjon, og dermed naturlig kan anses som distribusjonsnett i elmarkedsdirektivets forstand. Samtidig fastholder Hydro at det ikke nødvendigvis er slik at alle nettanlegg som i dag anses som en del av regionalnettet, bør anses som en del av distribusjonsnettet. Vurderingen av hvilke anlegg/deler av nettet som skal inngå i henholdsvis sentralnettet og distribusjonsnettet bør baseres på klare og objektive kriterier, der det i tillegg til funksjon legges vekt på den betydning større industribedrifter har for nettet og at denne kundegruppen må sikres likebehandling og forutsigbarhet. Vi viser i denne sammenheng også til Hydros høringsuttalelse i forbindelse med departementets forslag om endringer i energiloven til gjennomføring av direktivet.

Omklassifisering bør ikke få tariffmessige konsekvenser for nettkundene

Gruppen presiserer i sitt forslag at nettselskapene også i fremtiden bør differensiere tariffene etter nettmessige kriterier, på en slik måte at dagens uttakskunder i regionalnettet ikke får økte tariffer som følge av omleggingen av nettnivåene. Hydro mener dette må være et sentralt premiss i det videre arbeidet med eventuell gjennomføring av gruppens forslag om reduksjon av antall nettnivåer. En viktig forutsetning i den sammenheng er at kostnader i nett på lavere spenningsnivå, dvs. tradisjonelle distribusjonsnett, ikke inngår i tariffgrunnlaget for industri tilknyttet høyeste spenningsnivå i distribusjonsnettet.

Samme tariffmodell bør benyttes for all industri uavhengig av tilknytning til nettet

Basert på elmarkedsdirektivets definisjon av henholdsvis transmisjonsnett og distribusjonsnett og den sentrale rollen industrien spiller for stabilisering av nettet, bør nettanlegg som tilknytter denne typen industri til nettet klassifiseres som transmisjonsnett, jf. også det som er sagt over og i Hydros høringsuttalelse til implementering av tredje elmarkedsdirektiv. For Hydros del vil dette innebære at 132 kV nettanlegg som knytter metallverkene på Sunndal, i Årdal og i Høyanger til nettet blir klassifisert som anlegg i transmisjonsnettet.

Uansett nettklassifisering har Hydro i høringsuttalelsen til implementering av tredje elmarkedsdirektiv også argumentert for at det bør innføres en tariffmodell for industri tilknyttet dagens regionalnett tilsvarende tariffmodellen som innføres fra 2015 for industri tilknyttet sentralnettet. Dette sikrer at industri står overfor samme tariffmodell og samme tariffkostnader uavhengig av nettilknytning og eventuell klassifisering av mellomliggende nettanlegg. Den enkelte industribedrifts nytte for det overordnede nettet gjennom bidrag til stabilisering av nettet vil i hovedsak være uavhengig av om bedriften er tilknyttet sentralnettet eller dagens regionalnett. En innføring av en slik tariffmodell i underliggende nett vil dermed kunne baseres på nettrelevante forhold.

Gruppens forslag om at tariffinntekter fra kraftproduksjon tilknyttet til dagens regionalnett skal tilfalle distribusjonsnettet må utredes ytterligere før en kan konkludere

Gruppen anbefaler at tariffinntekter fra kraftproduksjon som er tilknyttet dagens regionalnett i framtiden skal tilfalle distribusjonsnettet og ikke sentralnettet som i dag. Bakgrunnen er betydelig investeringsbehov i enkelte regionalnett og tiltaket er foreslått for å redusere tarifføkning for forbrukskunder i slike nett.

Hydro viser til at fornybarsatsing og behov for fornyelse av nett under sentralnettet fører til betydelige nettinvesteringer og økte nettkostnader for forbrukere tilknyttet disse nettene. Den fragmenterte nettstrukturen innebærer at de regionale forskjellene i forbrukstariffen i disse nettene øker framover med dagens praksis, og forslaget forstås av Hydro som at gruppen mener det er behov for et tiltak for å utjevne disse nettkostnadene i produksjonstunge nett.

Forslaget vil ha store omfordelingseffekter. Bortfall av inntekter i sentralnettet vil øke sentralnettstariffen for uttak i hele landet ytterligere. Når det gjelder tariffreduksjon for uttak i regionalnettene vil dette variere betydelig blant annet som følge av forskjell i størrelse på netttariffområdene samt stor variasjon i omfang av kraftproduksjon mellom de forskjellige nettområdene. Et slikt tiltak som bidrar til store regionale forskjeller kan vanskelig ses som bærekraftig eller hensiktsmessig over tid. Det knytter seg også betydelig uklarhet til hvordan forestående klassifisering av nettanlegg og ulik nettilknytning for kraftproduksjon vil påvirke uttakstariffen.

Konsekvenser knyttet til fordelingseffekter i uttakstariffen samt effekter av klassifisering av nettanlegg og inndeling i nettnivå må utredes grundig før et slikt tiltak eventuelt innføres. Alternative utjevningsmekanismer kan være aktuelle og bør vurderes, dersom myndighetene mener slike regionale utjevningsmekanismer er nødvendig.

Klassifisering av enkelte produksjons- og industriradialer med høyt spenningsnivå

I forbindelse med klassifisering av nettanlegg ønsker Hydro å påpeke betydningen av klassifisering av enkelte særkategorier av nettanlegg som ikke intuitivt lar seg definere verken som transmisjonsnett eller distribusjonsnett. Gruppen har i sin rapport pekt på behovet for gjennomgang av enkelte produksjonsrelaterte linjer med høy spenning som ikke er en del av sentralnettet i dag. Tilsvarende gjelder for enkelte industriradialer med høyt spenningsnivå. Dette er nettanlegg som ut i fra spenningsnivå er sammenlignbart med sentralnettsanlegg, men som i dag strengt tatt faller utenfor sentralnettet. Dette fordi NVEs definisjon for sentralnettsanlegg kun omfatter linjer på høyeste spenningsnivå inklusiv nedtransformering. Ut i fra funksjon er anleggene verken det ene eller det andre – hovedfunksjonen til anleggene er typisk å knytte enkeltstående produksjons- eller forbruksanlegg til nettet. I mange tilfeller er det da også den aktuelle produksjons- eller forbrukskunden som eier og drifter, samt dekker kostnadene for det aktuelle nettanlegget.

Dersom slike anlegg skulle være å anse som en del av sentralnettet, vil kravene for eierskap og drift av sentralnettsanlegg medføre at anleggene ikke lenger kan eies og driftes av kunden selv. Dette mener Hydro i mange tilfeller vil være en uheldig og unødvendig konsekvens. Samtidig er det heller ikke naturlig å sammenligne anleggene med alminnelige distribusjonsnett, idet anleggene som nevnt ikke har en distribusjonsfunksjon men en tilknytningsfunksjon. Dette innebærer også at en del av de kravene som stilles til og pliktene som tilligger eiere av distribusjonsnettanlegg ikke nødvendigvis er hensiktsmessige for denne typen nettanlegg.

Hydro mener det er viktig at konsesjonssystemet også i fremtiden tillater at den aktuelle produksjons- eller forbrukskunden selv kan eie og drifte denne typen nettanlegg, og at det må vurderes nøye hvilke krav det er nødvendig å stille til eierne av denne typen nettanlegg, jf. også under punkt 5 nedenfor.

4 Tilknytningsplikt og leveringsplikt

Gruppen foreslår å utvide dagens tilknytningsplikt slik at nettselskapet får plikt til å bygge og eie alle nødvendige nettanlegg helt frem til den aktuelle kunden. Hydro forstår forslaget slik atplikten vil gjelde ubetinget for alle anleggs- og områdekonsesjonærer. Formålet med endringen er blant annet å bidra til at det er selskap med nettvirksomhet som kjernevirksomhet som utvikler og driver alt nett.

Regelverket bør fortsatt gi fleksibilitet med hensyn til hvem som skal være konsesjonær av nettanlegg

I mange tilfeller vil en løsning der eksisterende konsesjonær får plikt til å bygge nett frem til en ny innmatings- eller uttakskunde fremstå som mer rasjonelt enn at kunden selv tar ansvar for å bygge og eie nødvendige nettanlegg. Hydro mener imidlertid at det slett ikke er gitt at dette alltid vil gi den mest rasjonelle løsningen, og mener at det også i fremtiden bør være rom for begge løsninger; dvs. at kunden selv bør kunne få konsesjon til å bygge og drive de aktuelle anleggene. Dette vil særlig gjelde for kunder som har nødvendig kompetanse eller er eksisterende konsesjonær for egne nettanlegg i samme eller andre områder, slik for eksempel Hydro er mange steder. For eksempel mener Hydro at i forbindelse med utbygging av nye kraftverk bør utbyggeren kunne velge om han selv vil søke om anleggskonsesjon for nettanlegg frem til nærmeste tilknytningspunkt, eller om det er mer rasjonelt at eieren av tilknytningspunktet gjør dette. Endelig beslutning kan fattes av NVE basert på hvilken løsning som er mest samfunnsøkonomisk rasjonell.

5 Selskapsmessig og funksjonelt skille

Hydro er enig i gruppens vurdering av den generelle betydningen av et krav om selskapsmessig og funksjonelt skille, og støtter forslaget om å gjøre et slikt krav gjeldende for alle nettselskaper, som et utgangspunkt. Samtidig vil Hydro påpeke viktigheten av at det etableres en mulighet for unntak for selskaper der den potensielle nytten av å oppstille et slikt krav er mindre enn de ulemper gjennomføringen av et slikt krav vil medføre for selskapet.

Kravet om selskapsmessig og funksjonelt skille bør ikke omfatte nettanlegg uten inntektsramme

Hovedformålet med kravet om selskapsmessig og funksjonelt skille vil være å sikre at nettselskapet opptrer nøytralt, herunder å redusere potensialet for krysssubsidiering eller annen utilbørlig utnyttelse av nettselskapets monopolposisjon. Hydro mener at dette hensynet først og fremst slår til for nettselskaper som selger nettjenester og har nettkunder, det vil si nettselskaper med inntektsramme. Nettanlegg som eies av selskaper for egen bruk, og som ikke har tilknyttede kunder, bør derfor ikke omfattes av kravet. Regelverket bør utformes slik at det går klart frem at kravet om selskapsmessig og funksjonelt skille ikke gjelder for eierskap og/eller drift av nettanlegg uten inntektsramme.

Kravet bør heller ikke omfatte nettanlegg der hovedfunksjonen er knyttet til egen forbruks- eller produksjonsvirksomhet og med kun et fåtall nettkunder (selskap med begrenset nettvirksomhet)

Selv om kravet om selskapsmessig og funksjonelt skille kun gjøres gjeldende for nettanlegg med inntektsramme, vil kravet kunne omfatte selskaper som primært eier nettanlegg i tilknytning til selskapets hovedvirksomhet, og hvor omfanget av nettanlegg – og dermed nettvirksomheten – er svært begrenset.

Hydro eier for eksempel nettanlegg i tilknytning til sine smelteverk og i tilknytning til sine kraftproduksjonsanlegg. Enkelte steder er det tilknyttet en eller et fåtall kunder til disse nettanleggene, og av den grunn er det etablert inntektsrammer for anleggene. Inntektsrammen sikrer at de tilknyttede kundene bidrar til å betale sin rettmessige andel av kostnadene knyttet til de aktuelle anleggene, og at nettvirksomheten er underlagt NVE sin regulering på vanlig måte. Hovedfunksjonen til disse nettanleggene er imidlertid knyttet til Hydros egne forbruks- eller produksjonsanlegg og ikke til salg av

nettjenester, slik som for alminnelige distribusjonsanlegg. Det gir derfor liten mening å skille eierskap og eventuelt drift av disse nettanleggene ut til en egen juridisk enhet. Virksomheten vil som regel være for liten til at kostnadene ved å etablere og drifte en egen juridisk enhet lar seg forsvare, og det vil normalt heller ikke være rasjonelt å knytte egne ansatte til denne virksomheten. Arbeidsoppgavene knyttet til drift og vedlikehold av nettanleggene samt til rapportering, fakturering osv. vil være av svært begrenset omfang, og utføres mest hensiktsmessig av de samme interne ressursene som har tilsvarende oppgaver knyttet til Hydros hovedvirksomhet.

Et unntak bør være klart og tydelig definert

Hydro mener at for eiere av nettanlegg uten inntektsramme, og for eiere av nettanlegg der hovedfunksjonen er knyttet til egen forbruks- eller produksjonsvirksomhet, vil et krav om selskapsmessig og funksjonelt skille være et fordyrende tiltak som medfører unødige administrative kostnader, og uten at det gir noen positive effekter. For de tilknyttede kundene vil et slikt krav sågar kunne medføre høyere nettkostnader, ettersom etablering av en egen juridisk enhet med egne ansatte vil medføre økte kostnader, sammenlignet med en situasjon der nettoppgavene utføres av ansatte som bruker hoveddelen av sin tid på andre oppgaver og derfor kostnadmessig belaster nettvirksomheten i liten eller ingen grad.

Hydro mener derfor at det ved eventuell innføring av et krav om selskapsmessig og funksjonelt skille må gis et unntak for denne typen nettanlegg. Unntaket bør være klart og tydelig definert slik at en unngår kompliserte og tidkrevende søknadsprosesser med uforutsigbart utfall.

Det beste ville etter Hydro sin mening være å innføre kravet om selskapsmessig og funksjonelt skille på en slik måte at det fremkommer tydelig at kravet ikke gjelder for nettanlegg uten inntektsramme, jf. over, og heller ikke for nettanlegg der hovedfunksjonen er knyttet til forbruks- eller produksjonsanlegg eid av konsesjonæren selv eller selskap i samme konsern, og som kun har en eller et fåtall tilknyttede eksterne nettkunder.

Alternativt bør det være mulig for netteiere med denne typen anlegg å søke NVE om unntak fra kravet, men da slik at muligheten for å få unntak er klart definert med hensyn til i hvilke tilfeller unntak skal innvilges. En generelt utformet unntaksbestemmelse for «særlige tilfeller» vil etter Hydro sitt syn ikke gi tilstrekkelig forutsigbarhet.

6 Andre forhold

Kompetanseforskriften bør fjernes

Gruppen anbefaler å fjerne kompetanseforskriften for å legge til rette for en effektiv organisering av virksomheten, samtidig som annet regelverk ivaretar blant annet hensyn til forsyningsikkerhet. Hydro støtter gruppens anbefaling og vurderinger.

Samtidig ønsker Hydro å påpeke at mange selskaper (herunder Hydro) allerede har brukt betydelig tid og ressurser på å gjennomføre kravene i kompetanseforskriften. Dersom forskriften nå oppheves, er det derfor avgjørende at den ikke erstattes av nye krav med samme formål, men som medfører behov for ytterligere omorganisering av disse selskapene, jf. nærmere nedenfor.

Regler for tjenestekjøp i konsern

Gruppen vurderer at det er behov for å redusere mulighetene for kryssubsidiering innenfor en konsernmodell. Gruppen foreslår et krav om konkurranseutsetting av kjøp av tjenester til nettselskapet, unntatt tjenester av ren administrativ art som fortsatt skal kunne kjøpes fra konsernselskaper uten konkurranseutsetting.

Hydro mener at et eventuelt krav om konkurranseutsetting av tjenestekjøp til nettselskapet må ha tilsvarende unntak som kravet om selskapsmessig og funksjonelt skille, jf. punkt 5 over. I Hydro-konsernet ligger eierskap til nettanlegg i hovedsak i to ulike selskaper, avhengig av om nettanleggene er knyttet til Hydros smelteverk (Hydro Aluminium AS) eller Hydros kraftproduksjonsanlegg (Hydro Energi AS). Som nevnt over er nettanleggene en svært begrenset del av disse selskapenes hovedvirksomhet, og oppgaver knyttet til drift, vedlikehold, oppfølging av regulatoriske krav, rapportering mv utføres i størst mulig grad samlet og sett under ett for å unngå unødig dobbeltarbeid og for å sikre at det til enhver tid er personer med riktig kompetanse som gjør oppgaven, uavhengig av hvor vedkommende er ansatt. Et ubetinget krav om konkurranseutsetting av tjenestekjøp mellom disse selskapene vil utelukkende være fordyrende og byråkratiserende, uten at det gir noen positive effekter.

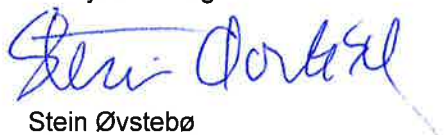
I denne sammenheng nevnes også at NVE allerede har ute til høring et forslag om forskriftsendring som innfører et krav om konkurranseutsetting av anskaffelser fra konsernselskaper. Hydro mener at det er uheldig at et slikt forslag til forskriftsendring fremsettes før høringsfristen for Reiten-gruppens rapport er utløpt, sett hen til at gruppen har et tilsvarende forslag. Videre går forslaget til forskriftsendring fra NVE lenger i sitt krav om konkurranseutsetting enn det Reiten-gruppen foreslår, og tar uansett ikke høyde for at det bør være rom for unntak.

Alle eiere av nettanlegg er ikke nettselskaper i tradisjonell forstand

Generelt viser en rekke av de regelendringer som er gjort de siste årene, herunder vedtagelse av kompetanseforskriften og ovennevnte forslag til forskriftsendring fra NVE, at det innføres stadig nye krav til nettselskaper som ikke tar høyde for at alle eiere av nettanlegg ikke er nettselskaper i tradisjonell forstand.

Som nevnt under punkt 3 over mener Hydro at det er viktig at regelverket også i fremtiden tillater at forbruker og/eller produsent av kraft eier og drifter nettanlegg som er av avgjørende betydning for selskapets hovedvirksomhet. For å få til dette må regelverket ta høyde for at slike netteiere ikke nødvendigvis trenger å oppfylle de samme krav som tradisjonelle netteiere som har salg av netttjenester som hovedvirksomhet.

Med vennlig hilsen
for Hydro Energi AS



Stein Øvstebø

Leder Kraftsystemer & Nett